

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 11331 af 21/12/2015 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 108-15 om opholds- og handlekommune - hjemvisning - borger er flyttet - stedlig kompetence

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2014-2210-56364

Ankestyrelsens principafgørelse 108-15 om opholds- og handlekommune - hjemvisning - borger er flyttet - stedlig kompetence

Resumé:

Aktuel opholdskommune skal behandle en hjemvist sag

Der skal altid være en kommune, som har pligt til at yde borgeren hjælp. Det er et grundlæggende princip, der sikrer, at borgeren får den nødvendige hjælp i tide og ikke risikerer at blive henvist fra myndighed til myndighed.

Efter retssikkerhedsloven er det opholdskommunen, der har pligt til at yde hjælp.

Det er borgerens aktuelle opholdskommune, der har den stedlige kompetence til at behandle en sag, efter at den er blevet hjemvist. Dette gælder også selvom hjemvisningen er sket til den tidligere opholdskommune, som traf den afgørelse, som efterfølgende er blevet hjemvist.

Den tidligere opholdskommune skal derfor – med borgerens samtykke – overdrage sagens akter til den aktuelle opholdskommune, så borgeren ikke bliver stillet ringere på grund af en flytning under klagesagens behandling.

I sag nr. 1, traf borgerens aktuelle opholdskommune afgørelse om, at de ikke var kompetente til at behandle sagen om ophør af sygedagpenge, efter at Ankestyrelsen havde hjemvist sagen til borgerens tidligere opholdskommune. Ankestyrelsen ændrede kommunens afgørelse.

I sag nr. 2, fik borgeren afslag på bevilling af en enkeltydelse i en afgrænset periode, mens borgeren boede i den tidligere opholdskommune. Ankestyrelsen hjemviste afgørelsen til den tidligere opholdskommune og fastslog samtidig, at det var den aktuelle opholdskommune, der skulle træffe ny afgørelse.

Lovgivning:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) - lovbekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2015 - § 9, stk. 1 og 2.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagerne principielt

Ankestyrelsen har behandlet to sager principielt for at afklare, hvilken kommune, der skal behandle en hjemvist sag, når borger er flyttet til en anden kommune under klagesagens behandling.

2. Reglerne

Retssikkerhedslovens § 9, stk. 1 fastslår, at det er borgerens opholdskommune, der har pligt til at yde hjælp.

Retssikkerhedslovens § 9, stk. 2, fastslår, at borgeren har opholdskommune der, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

3. Andre principafgørelser

Gældende

Følgende principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

64-12:

Afgørelse om ret til sygedagpenge skulle træffes af den aktuelle opholdskommune.

Fraflytningskommunen havde ikke kompetence til at træffe afgørelse, selv om sagen var forberedt der, og borgeren var flyttet umiddelbart inden, afgørelsen skulle træffes.

211-10:

Den aktuelle opholdskommune skal træffe afgørelse om retten til sygedagpenge. Fraflytningskommunen har ikke kompetence til at træffe afgørelse, selv om sagen er forberedt der, og borgeren flytter i umiddelbar tilknytning til varighedsbegrænsningen.

R-4-02:

Omhandler spørgsmålet om, hvornår der er tale om en fast opholdskommune og en midlertidig opholdskommune.

4. De konkrete afgørelser

Sag nr. 1 - J.nr. 2014-2210-56364

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i sagen om A Kommunes klage over B Kommunes afgørelse af 27. august 2014 om at være stedlig inkompetent til at behandle Ankestyrelsens hjemvisning af NN's sag om sygedagpenge.

Resultatet er

- B Kommune er aktuel opholdskommune og dermed handlekommune i forhold til behandlingen af NN's sag om sygedagpenge.

Det betyder, at vi ændrer B Kommunes afgørelse.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at B Kommune har stedlig kompetence til at behandle hjemvisningen af NN's sag om sygedagpenge og træffe afgørelse om hendes ret til udbetaling af sygedagpenge efter den 31. december 2013.

Vi finder, at A Kommune ved modtagelsen af hjemvisningen med rette har konstateret, at kommunen ikke længere er stedlig kompetent i forhold til at kunne træffe afgørelse over for en fraflyttet borger og herefter har overdraget sagen til NN's aktuelle opholdskommune.

Efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) er det opholdskommunen, der har pligt til at yde hjælp.

Vi lægger vægt på, at NN flyttede fra A Kommune den 14. januar 2014. På tidspunktet for hjemvisningen af sygedagpengesagen den 18. juli 2014, var B Kommune derfor NN's aktuelle opholdskommune.

Vi lægger også vægt på, at A Kommune er stedlig inkompetent til at behandle sagen efter hjemvisningen til A Kommune, fordi NN flyttede fra kommunen den 14. januar 2014.

Det gælder, uanset at A Kommune var opholdskommune på tidspunktet for den oprindelige afgørelse af 20. december 2013. En eventuel ny afgørelse af sagen fra A Kommune ville derfor være ugyldig, da stedlig inkompetence betyder svigt af en væsentlig retsgaranti.

Det forhold, at sagen skal behandles på grund af en hjemvisning af den tidligere opholdskommunes afgørelse, ændrer ikke ved princippet om kommunernes stedlige kompetence. Det er borgerens aktuelle opholdskommune, som har kompetencen og pligten til at yde borgeren hjælp, herunder færdigbehandle påbegyndte sager om hjælp. Ved hjemvisningen er den oprindelige afgørelse ophævet. Afgørelsen har derfor ikke længere nogen retsvirkning, og B Kommune skal derfor træffe en ny afgørelse om NN's ret til sygedagpenge efter den 31. december 2013.

Det er et grundlæggende princip, at der altid skal være en kommune, som har pligt til at give hjælp, således at borgeren ikke risikerer at blive henvist fra myndighed til myndighed og ikke få den nødvendige hjælp i tide.

Hvis ankeinstansen hjemviser og dermed ophæver en afgørelse om fratagelse af en løbende ydelse, skal ydelsen som udgangspunkt genetableres, indtil en ny gyldig afgørelse er truffet. Borgerens retssikkerhed vil blive svækket, hvis der er tvivl om, hvem der skal yde hjælpen, hvis borgeren er fraflyttet kommunen under klagesagens behandling.

Den tidligere opholdskommune skal derfor – med borgerens samtykke – overdrage sagens akter til den aktuelle opholdskommune, så borgeren ikke stilles ringere på grund af en flytning under klagesagens behandling.

Sag nr. 2 - J.nr. 2015-4010-16290

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i din sag om klage over A Kommunes afgørelse af 26. februar 2015.

Resultatet er:

- Du har ret til leveomkostninger i form af akut hjælp til overlevelse. Kommunen skal udmåle størrelsen af den nødvendige hjælp.
- A Kommune er ikke længere din aktuelle opholdskommune.
- Din aktuelle opholdskommune, som er B Kommune, skal behandle din sag om hjælp til husleje og faste udgifter igen og træffe en ny afgørelse.

Det betyder, at vi hjemviser sagen om hjælp til husleje og faste udgifter til ny behandling og afgørelse i kommunen.

Det betyder også, at afgørelsen fra A Kommune ikke gælder. Din aktuelle opholdskommune, som ifølge vores oplysninger er B Kommune, skal derfor træffe en ny afgørelse. A Kommune skal derfor sende sagen med dit samtykke til B kommune.

Du skal være opmærksom på, at en ny behandling godt kan føre til det samme resultat i din sag.

Kommunen skal behandle din sag igen efter de retningslinjer, vi har angivet nedenfor i begrundelsen.

Kommunen vil kontakte dig.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Hjælp til husleje og faste udgifter

...

Hjælp til leveomkostninger

...

Nærmere om, hvem der nu skal behandle din sag

Ankestyrelsen vurderer, at A Kommune ikke er stedlig kompetent til at behandle sagen efter vores hjemvisning af din sag om hjælp til husleje og faste udgifter og udmåling af akut hjælp til overlevelse. Regler om stedlig kompetence handler om, hvilken kommune, der har ret og pligt til at træffe afgørelse i en sag.

Vi lægger vægt på, at du er fraflyttet A Kommune den 22. april 2015, og at B Kommune er din aktuelle opholdskommune på tidspunktet for hjemvisningen af denne sag.

Efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) er det din aktuelle opholdskommune, der har pligt til at yde hjælp. Dvs. den kommune, hvor du geografisk har ophold eller bopæl i. Ifølge vores oplysninger bor du nu i B Kommune. Det er derfor B Kommune, der har pligt til at yde hjælp, og det er derfor B Kommune, der skal træffe afgørelse i din sag.

Bemærkninger til kommunen om stedlig kompetence

A Kommune skal ved modtagelsen af denne hjemvisning konstatere, at kommunen ikke længere er stedlig kompetent i forhold til at kunne træffe afgørelse, da du ikke længere bor i kommunen. Kommunen må herefter – med dit samtykke - overdrage sagen til B Kommune, som er din aktuelle opholdskommune.

Ankeinstansen træffer afgørelse i forhold til A Kommune, som har truffet den afgørelse, du har klaget over. Vores grundlag for at se på sagen er denne afgørelse. Vi kan ændre afgørelsen og også hjemvise sagen. Det betyder, at kommunen skal se på sagen igen og træffe en ny afgørelse. Det gælder også selvom du i mellemtiden er flyttet fra kommunen under vores behandling af din klage.

Vi finder, at det ikke ændrer ved princippet om kommunernes indbyrdes stedlige kompetence, at sagen skal behandles på grund af en hjemvisning af den tidligere opholdskommunes afgørelse. Det er borgerens aktuelle opholdskommune, som har kompetencen og pligten til at yde borgeren hjælp, herunder også at færdigbehandle påbegyndte sager om hjælp. Ved hjemvisningen er den oprindelige afgørelse ophævet og har derfor ikke længere nogen retsvirkning. Der skal derfor træffes en ny afgørelse i den kompetente kommune om retten til hjælp.